

«Λόγος περί μύθου: πολλαπλές αναγνώσεις της Μυθολογίας»

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ

- **Δημήτρης Μαντζίλας, «Μεταπλάσεις των ελληνικών μύθων στη ρωμαϊκή ‘τραγωδία-μινιατούρα’»**

Με αυτόν τον τρόπο θα προσπαθήσω να εξηγήσω πώς οι μεταγενέστεροι Ρωμαίοι ποιητές (Δρακόντιος, Οσίδιος Γέτης, ανώνυμοι ποιητές ρητορικών ασκήσεων και κεντρώνων), επηρεαζόμενοι από τον Σενέκα, αλλά και άλλους συγγραφείς που δεν ανήκουν στη δραματική ποίηση, μπόλιασαν τους ελληνικούς μύθους με ρωμαϊκά στοιχεία (μοτίβα, αντιλήψεις, ιδανικά, αρετές), πώς προσέδωσαν στους κλασικούς ήρωες και τις ηρώιδες νέα χαρακτηριστικά που απαντούσαν στη δική τους κοινωνία, αλλά και πώς εμπλούτισαν την παγιωμένη πλοκή των ελλήνων τραγωδών με σπανιότερες ή ακόμα και εντελώς άγνωστες από άλλες πηγές παραλλαγές των μύθων. Μέσα από τη διαδικασία της μίμησης και του ανταγωνισμού, σεβάστηκαν το παρελθόν και ταυτόχρονα ήρθαν σε ρήξη με αυτό, καταφέροντας να ανανεώσουν το ενδιαφέρον των ακροατών/αναγνωστών και να εξασφαλίσουν τη διάδοση της μυθολογίας, η οποία αλλιώς κινδύνευε να θεωρηθεί ξεπερασμένη, ακόμα και μονότονα πληκτική.

- **Κώστας Σουέρεφ, «Μύθοι των τόπων, του λόγου και της ιστορίας»**

Ο Κώστας Σουέρεφ προτείνει ένα οδοιπορικό στους αρχαίους ελληνικούς μύθους. Επιχειρεί ένα διάλογο με κάποιους τόπους για να αναδείξει τους εναλλακτικούς συλλογισμούς που οδηγούν στην κατανόηση επιμέρους στοιχείων των μύθων, της πορείας τους στις αρχαίες κοινωνίες, της δύναμής τους ή της ανεπάρκειάς τους. Υποστηρίζει ότι ο μύθος, ο λόγος και η ιστορία συνυπάρχουν και αλληλοπροσδιορίζονται στο πλαίσιο του ιστορικού και ανθρωπολογικού γίνεσθαι. Οι λογικές που διαμορφώνουν τους μύθους και τους υπαινιγμούς τους είναι ανάλογες με εκείνες που οδηγούν στην ιστορία. Απεικονίζουν την πολυπλοκότητα της ζωής και την προσπάθεια κοινωνικοποίησης των κοινωνιών.

- **Μενέλαος Χριστόπουλος, «Αίτια και αφορμές του τρωικού πολέμου»**

Ήδη στην αρχαιότητα το ξέσπασμα του τρωικού πολέμου είχε συνδεθεί με δύο μυθικά γεγονότα: την αρπαγή της Ελένης από τον Πάρι και το γάμο του Πηλέα και της Θέτιδας όπου η Έρις έριξε το περίφημο μήλο που προοριζόταν για την πιο όμορφη θεά.

Στην παρουσίαση θα δούμε πώς τα δύο αυτά μυθικά αφηγηματικά θέματα λειτουργούν στο ομηρικό έπος και στον επικό κύκλο, πώς συνδέονται με την έννοια

της ενοχής της Ελένης και το ρόλο της Θέτιδας, πώς στη συνέχεια λειτουργούν αυτόνομα ως πηγές καλλιτεχνικής δημιουργίας και, εν μέρει, πώς συνδέονται αργότερα με την ευρωπαϊκή τέχνη. Παράλληλα, θα συζητήσουμε για θέματα αναζήτησης μυθικών πληροφοριών και για τη μελέτη και το ρόλο του μύθου στην έρευνα της αρχαιότητας αλλά και στην πολιτιστική ευρωπαϊκή παράδοση.

➤ **Αλεξάνδρα Χειμόνα, «Μοτίβα παγκόσμιας μυθολογίας»**

Οι μύθοι απηχούν τα αρχέγονα ένστικτα κάθε λαού, τις παρορμήσεις, τις επιδιώξεις, τα πρότυπα της εκάστοτε κοινωνίας. Η ελληνική μυθολογία είναι μια απ' τις πλουσιότερες του κόσμου, ωστόσο, αξίζει να εμπλουτίσουμε τις γνώσεις μας, να κινητοποιήσουμε τη φαντασία μας και να προσεγγίσουμε την ατμόσφαιρα διαφορετικών λαών. Πόσο διαφέρουν τα πλάσματα της σκανδιναβικής μυθολογίας απ' της ινδιάνικης; Η ελληνική μυθολογία επηρεάστηκε απ' την ιαπωνική ή το αντίθετο; Ποια κοινά σημεία διακρίνουμε σε όλες; Τα παραπάνω είναι μερικά μόνο απ' τα ερωτήματα που θα μας απασχολήσουν. Μέσα απ' τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μοτίβα των διηγήσεων κάθε έθνους, τα σημαντικά τους ζώα, αντικείμενα, ιδανικά, θα επιχειρήσουμε να κατανοήσουμε το δομικό κι αξιακό σύστημα κάθε μυθολογίας, να εντοπίσουμε στοιχεία που ενέπνευσαν συγγραφείς όπως η Τζ. Κ. Ρόουλινγκ κι ο Τζ. Ρ. Τόλκιν, καθώς και -γιατί όχι (- να προβούμε στη δημιουργία δικών μας μύθων με το «άρωμα» κάθε γωνιάς του πλανήτη! Το μυθολογικό μας ταξίδι, με αφετηρία την Ελλάδα, θα περάσει στη μυθολογία Κελτών και Σκανδιναβών, κάνοντας μια στάση στην απέραντη Ρωσία. Πιο ανατολικά, θα έρθουμε σε επαφή με την ιαπωνική, κινεζική και ινδική μυθολογία, ενώ στη συνέχεια θα μιλήσουμε για μύθους και θρύλους των Αβοριγίνων. Η μυθολογία της Μεσοποταμίας και της Αιγύπτου μας έχουν δώσει ένα πρώτο στίγμα ήδη απ' τα σχολικά μας χρόνια, φυσικά όμως θ' αναφερθούμε και σ' αυτές καθώς και σε παραδόσεις και προλήψεις αφρικανικών φυλών. Τέλος, θα περάσουμε τον ωκεανό για να εντοπίσουμε μοτίβα των Ινδιάνων και στοιχεία που τους καθιστούν συμπαθείς και γοητευτικούς. Αξίζει αυτό το ταξίδι να είναι μόνο η αρχή...!

➤ **Δήμητρα Μήττα, «Πολιτικοποίηση της μυθολογίας, “μυθολογικοποίηση” της πολιτικής. Τα παραδείγματα του Ορφέα και του Αλεξάνδρου»**

Ο μύθος εξυπηρετεί, ανάμεσα στα άλλα, και την ανάγκη της κοινότητας για μια συγκεκριμένη και διακριτή πολιτική ταυτότητα, χάρη στην οποία η κάθε πόλη θα έχει την προσωπικότητά της, θα είναι ηθικό πρόσωπο, μέλος με πλήρη δικαιώματα στην κοινωνία των πόλεων. Με αυτή την έννοια, ο μύθος γίνεται πολιτική ιδεολογία και οι μυθικοί τίτλοι της πόλεως προκαλούν τον αντίπαλο, τον άλλο γενικά, να υποταχθεί με τη θέλησή του, χρησιμεύουν δηλαδή στον καθορισμό των δυναμικών σχέσεων. Αντίστοιχα, πρόσωπα της πολιτικής επιδιώκουν τη διαμόρφωση ενός γενεαλογικού δέντρου, το οποίο καταδεικνύει την καταγωγή τους από ένα σπουδαίο ήρωα ή θεό, αλλά και πόλεις επιδιώκουν τον μετασχηματισμό μύθων και μυθικών προσώπων και την αξιοποίησή τους προς όφελος των εκάστοτε σκοπών της πολιτικής κοινότητας.

Η παρούσα εισήγηση επιδιώκει να αποδείξει τις παραπάνω θέσεις μέσα από μύθους που αναπτύχθηκαν στον μακεδονικό χώρο και με παραδειγματικές και εμβληματικές μορφές τον Αλέξανδρο και τον Ορφέα.

➤ **Ανδρέας Μιχαλόπουλος, «Το μυθολογικό παράδειγμα στις Ηρωίδες του Οβιδίου»**

Οι Ηρωίδες είναι το δεύτερο κατά χρονολογική σειρά έργο του Οβιδίου, του μεγάλου Ρωμαίου ποιητή του τέλους του 1ου αι. π.Χ. και των αρχών του 1ου αι. μ.Χ. Το έργο αποτελείται από δύο μέρη: το πρώτο μέρος («μονές» Ηρωίδες) περιλαμβάνει δεκαπέντε έμμετρες επιστολές που υποτίθεται ότι γράφονται από γνωστές ηρωίδες της λογοτεχνίας με αποδέκτες τους εραστές ή τους συζύγους τους. Αυτές οι γυναίκες παραπονιούνται είτε γιατί εκείνοι τις εγκατέλειψαν είτε/και γιατί καθυστερούν να επιστρέψουν κοντά τους. Το δεύτερο μέρος της συλλογής («διπλές» Ηρωίδες) αποτελείται από τρία ζευγάρια επιστολών: ο Πάρης, ο Λέανδρος και ο Ακόντιος στέλνουν τα γράμματά τους σε Ελένη, Ηρώ και Κυδίππη αντίστοιχα και λαμβάνουν τις απαντήσεις τους.

Το ζωηρό ενδιαφέρον του Οβιδίου για τη μυθολογία, ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα χαρακτηριστικά του έργου του, είναι κυρίαρχο και στις Ηρωίδες. Σκοπός αυτής της ανακοίνωσης είναι η εξέταση του τρόπου με τον οποίο οι συντάκτριες και οι συντάκτες των επιστολών, πρόσωπα που ανήκουν στον κόσμο της μυθολογίας, χρησιμοποιούν μυθολογικά παραδείγματα στις επιστολές τους. Θα παρουσιαστούν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά χωρία από τις μονές και τις διπλές Ηρωίδες τα οποία θα μας βοηθήσουν να σκιαγραφήσουμε το ρόλο και τη σημασία της μυθολογίας για τη στρατηγική και την επιχειρηματολογία των επιστολογράφων.

➤ **Δήμητρα Μήττα, «Ατρείδες vs Πριαμίδες»**

Αφορμή ή αιτία του Τρωικού πολέμου υπήρξε η αρπαγή της Ελένης, συζύγου του Ατρείδη Μενέλαου, από τον Πριαμίδη Πάρη. Ο πόλεμος προκάλεσε την καταστροφή του οίκου του Πριάμου αλλά και του Ατρείδη Αγαμέμνονα. Διασώθηκε η Ελένη που, παρά τα όσα της καταμαρτύρησαν η Εκάβη και η Κασσάνδρα, τελικά λατρεύτηκε μετά τον «θάνατό» της ως θεά.

Η παρούσα εισήγηση επιδιώκει την ανίχνευση μορφών των δύο οίκων, γυναικείων και ανδρικών, και τη διερεύνηση στοιχείων που διαμορφώνουν και καθορίζουν τις έμφυλες ταυτότητες.

➤ **Αίγλη Μπούσκου, «Μυθολογικά θέματα στα λαϊκά παραμύθια»**

Η παρουσία θεμάτων της ελληνικής μυθολογίας στα λαϊκά παραμύθια και η προσπάθεια από μέρους των λαογράφων αλλά και μερικών κλασικών φιλολόγων να συμπεριλάβουν τη μελέτη των παραμυθιών στην προσπάθεια ανάδειξης της 'πολιτισμικής συνέχειας του ελληνισμού' αποτέλεσε την πρώτη φάση της μελέτης των 'νεοελληνικών μύθων'. Στη συνέχεια, όταν πια το φαινόμενο της παγκοσμιότητας των παραμυθιών και η συγκριτική τους προσέγγιση κλόνισε αυτόν τον προσανατολισμό της έρευνας, το μεγάλο ενδιαφέρον εντοπίστηκε στους τρόπους με τους οποίους συμπλέχτηκε ανά τους αιώνες η προφορική με την γραπτή παράδοση. Η έρευνα πλέον στρέφεται προς τους τρόπους με τους οποίους τα μυθικά θέματα μετασηματίζονται υπηρετώντας ένα άλλο είδος αφηγηματικό σχήμα, αυτό του παραμυθιού. Συγκεκριμένα παραδείγματα θα συμβάλλουν στην κατανόηση του διαχρονικού αυτού παιχνιδιού.

➤ **Δημήτρης Προύσαλης, «Μύθος, Θρύλος, Λαϊκή παράδοση, Παραμύθι: Από τις ειδολογικές διαφορές στην λειτουργία της αφήγησης»**

Η προφορική αφήγηση αποτέλεσε πάντα μια ανθρώπινη ανάγκη έκφρασης, επικοινωνίας, παρέμβασης και νοσηματοδότησης σε προσωπικό, διαπροσωπικό και συλλογικό-κοινωνικό επίπεδο. Η παρούσα εισήγηση επιχειρεί να αναδείξει και να αξιολογήσει τις ειδολογικές διαφορές των μορφών της δομημένης ανώνυμης προφορικής αφήγησης (μύθος-λαϊκή παράδοση-θρύλος-λαϊκό παραμύθι) και την ποιότητα της λειτουργικής διαφοροποίησής τους ως υλικό ανάλογο με το περιεχόμενο και τη χρηστικότητά τους σε τόπο και χρόνο μιας σειράς αφηγηματικών συμβάσεων, αποτελώντας ένα πολύτιμο υλικό στη συγκρότηση του ξεναγού κι ενδυνάμει γέφυρας με το ακροατήριό του στη λογική της αποτελεσματικότερης επαγγελματικής παρουσίας του.

➤ **Ευφημία Καρακάντζα, «Επανεξετάζοντας τον μύθο του Οιδίποδα. Από τον Σοφοκλή ως τον Λακάν»**

Στην εισήγηση θα δοθεί ένα πανόραμα των ερμηνευτικών προσεγγίσεων του μύθου του Οιδίποδα με αφορμή την ηγεμονική κειμενική εκδοχή της ιστορίας από τον Σοφοκλή στο δράμα του *Οιδίποδας Τύραννος*. Οι άλλες προσεγγίσεις εστιάζονται στον 20ό αι. αρχίζοντας από την φροϋδική προσέγγιση και παρακολουθώντας σταδιακά την θεωρία του φαρμακού, την δομική προσέγγιση, τις ποικίλες ιδεαλιστικές αναγνώσεις του δράματος ως την λακανική θεωρία για την ανασύνθεση του Πατέρα από τον Οιδίποδα.

➤ **Παναγιώτα Πρέκα-Παπαδήμα, «Ομήρου Οδύσσεια: Δυο προφητείες-Δυο αστρονομικά φαινόμενα. Χρονικός προσδιορισμός της επιστροφής του Οδυσσέα»**

Είναι γνωστό ότι στα Ομηρικά Έπη γίνεται αναφορά σε διάφορα αστρονομικά φαινόμενα. Ανάμεσα σε αυτά είναι και μια ηλιακή έκλειψη, την οποία πρώτος επεσήμανε ο Ηράκλειτος εκ Πόντου τον 4^ο αιώνα π.χ., που έγινε ορατή στα Ιόνια Νησιά κατά την ώρα της θανάτωσης των μνηστήρων από τον Οδυσσέα. Τρεις δημοσιευμένες εργασίες σε διεθνή περιοδικά ταύτισαν αυτή την έκλειψη, με την ολική έκλειψη Ηλίου της 16 Απριλίου 1178 π.Χ.

Όμως κατόπιν προσεκτικής μελέτης του ομηρικού κειμένου γίνεται σαφές ότι η εποχή της επιστροφής του Οδυσσέα που περιγράφεται λεπτομερώς είναι φθινόπωρο και όχι άνοιξη. Έτσι μια τέταρτη δημοσίευση σε διεθνές περιοδικό έρχεται να δώσει πληρέστερη περιγραφή και να καταλήξει ότι η ομηρική έκλειψη ταυτίζεται με την δακτυλιοειδή ηλιακή έκλειψη της 30 Οκτωβρίου 1207 π.Χ. που έγινε ορατή στα Ιόνια Νησιά ως μερική έκλειψη Ηλίου με σημαντική κάλυψη των $\frac{3}{4}$ του ηλιακού δίσκου. Στην συγκεκριμένη παρουσίαση θα παρατεθούν λεπτομερώς όλα τα στοιχεία. Επίσης θα γίνει αναφορά στους αστερισμούς που οδήγησαν τον Οδυσσέα στο ταξίδι της επιστροφής.

Επίσης αποδεικνύεται, ότι οι δυο προφητείες που αναφέρονται στην Οδύσσεια αντιστοιχούν σε δύο αστρονομικά φαινόμενα, την προαναφερόμενη ηλιακή έκλειψη και μια βροχή διαττόντων αστερών με ακτινοβόλο σημείο τις Πλειάδες του Ταύρου.

Τα σχετικά στοιχεία και για αυτό το δεύτερο αστρονομικό φαινόμενο θα αναφερθούν στην συγκεκριμένη παρουσίαση καθώς είναι μέρος μιας ακόμη δημοσιευμένης εργασίας σε διεθνές περιοδικό.

➤ **Ιφιγένεια Λεβέντη, «Ο μύθος στα αρχιτεκτονικά γλυπτά της Αθήνας στην περίοδο του Πελοποννησιακού πολέμου»**

Στην ανακοίνωση αυτή θα παρουσιάσω τα εικονογραφικά προγράμματα των αρχιτεκτονικών γλυπτών που διακόσμησαν ναούς της αρχαίας Αθήνας στην περίοδο του Πελοποννησιακού πολέμου (431-404 π.Χ.) και περιλαμβάνουν κυρίως μυθικές αφηγήσεις. Τα μνημεία που εξετάζονται είναι ο ναός της Αθηνάς Νίκης και το Ερέχθειο στην Ακρόπολη της Αθήνας, ο ναός της Αρτέμιδος Αγροτέρας στην περιοχή του Ιλισσού και ο ναός του Ηφαίστου και της Αθηνάς στην Αγορά της Αθήνας, που μέρος του γλυπτού διακόσμου του ανήκει στην περίοδο αυτή. Οι μυθικές παραστάσεις των αρχιτεκτονικών γλυπτών των χρόνων του Πελοποννησιακού πολέμου στηρίζονται σε ένα νέο θεματολόγιο, το οποίο διαφοροποιείται σε μεγάλο βαθμό από τα μυθικά θέματα που διακοσμούσαν αρχιτεκτονικά γλυπτά της Αθήνας στην περίκλεια περίοδο. Στην έρευνα αυτή αναζητούμε τα πολιτικά μηνύματα των απεικονιζόμενων μύθων, καθώς φαίνεται ότι αντανakλούν την ιστορική συγκυρία και το ιδεολογικό κλίμα που επικρατούσε στην Αθήνα στους χρόνους δημιουργίας τους.

➤ **Αριάδνη Γκάρτζιου-Τάττη, «Οδηγός πλεύσης στην αρχαία ελληνική μυθολογία»**

Εισαγωγή στις κυριότερες σχολές ερμηνείας του μύθου από τον 18ο αιώνα και ύστερα, κριτική παρουσίαση και εξοικείωση με το ιδεολογικό υπόβαθρο καθεμιάς.

➤ **Ηλίας Μαριολάκος, «Γεωμυθολογία, Γεωμυθότοποι και Γεωμυθολογικές διαδρομές στην υπηρεσία του τουρισμού»**

Γεωμυθολογία είναι ο κλάδος των Γεωεπιστημών που έχει αντικείμενο τη διερεύνηση της σχέσης μεταξύ της Μυθολογίας και της φυσικογεωλογικής εξέλιξης ενός τόπου.

Η Ελληνική Μυθολογία είναι η αρχαιότερη μυθολογία της Ευρώπης και μια από τις αρχαιότερες του Homo sapiens. Στην ομιλία θα τεκμηριωθεί η άποψη αυτή. Έρευνες των τελευταίων ετών έχουν δείξει ότι οι 4 πρώτες γενιές των θεών και θεοτήτων, όπως αυτές δίδονται στο γενεαλογικό δέντρο της Θεογονίας του Ησίοδου, ταυτίζονται σχεδόν με την φυσικογεωλογική εξέλιξη του ευρύτερου Αιγαιακού και Περι-Αιγαιακού χώρου και με την εξέλιξη των γεωγραφικών γνώσεων των κατοίκων του.

Εξάλλου, πάρα πολλοί μύθοι της Μινωικής μέχρι και της Μυκηναϊκής Εποχής που αναφέρονται στις δραστηριότητες των διαφόρων θεοτήτων και ηρώων σε συγκεκριμένους χώρους ταυτίζονται με συγκεκριμένα φυσικογεωλογικά χαρακτηριστικά του τόπου.

Πολλές από τις μυθολογικές περιγραφές είναι μοναδικές και είναι τόσο παλαιές που ανάγονται στην Ανώτερη Παλαιολιθική Εποχή, όπως έχουν δείξει εργαστηριακές αναλύσεις με σύγχρονες μεθόδους.

Προσωπικά πιστεύω ότι, παράλληλα με την παρουσίαση των μοναδικών αρχαιοτήτων μας, είναι εύκολο να αναδειχθούν και πολλοί Μυθότοποι και Γεωμυθότοποι που, ενώ είναι γνωστοί σε όσους έχουν ασχοληθεί με την Ελληνική Μυθολογία, εντούτοις δεν γνωρίζουν τους τόπους που έχουν διαδραματιστεί πολλοί μύθοι.

Στα πλαίσια της ομιλίας θα αναφερθούν παραδείγματα θέσεων που θα μπορούσαν να αναδειχθούν.

➤ **Pedro Olalla, «Τόποι και μύθοι: το πολιτιστικό προνόμιο της Ελληνικής γεωγραφίας»**

Η γεωγραφία της Ελλάδας απολαμβάνει ένα μοναδικό πολιτιστικό προνόμιο: ενώ σε άλλες χώρες τα βουνά είναι μόνο βουνά και τα ποτάμια απλώς ποτάμια, στην Ελλάδα πολλοί τόποι που μπορεί σήμερα να περνούν απαρατήρητοι έχουν αποτελέσει το σκηνικό των αρχαιότερων μύθων του πολιτισμού μας. Ο Pedro Olalla – συγγραφέας του «Μυθολογικού Άτλαντα της Ελλάδας» και άλλων σημαντικών έργων που συνδέουν τον ελληνικό χώρο με τον παγκόσμιο πολιτισμό– μοιράζεται με τους Έλληνες ξεναγούς τις σκέψεις του για την ελληνική μυθολογία και για την αναγκαιότητα της επίγνωσης και της ανάδειξης της πολιτιστικής διάστασης του χώρου.

➤ **Στράτος Θεοδοσίου, «Η μυθολογία των άστρων και των αστερισμών»**

Τα ουράνια σώματα, σε συνδυασμό με την τρομακτική εμφάνιση άλλων γήινων φαινομένων, όπως ο κεραυνός και η αστραπή γέμισαν αρχικά τις καρδιές των ανθρώπων δέος και φόβο. Αποτέλεσμα ήταν η συγκλονισμένη ανθρώπινη σκέψη να θεοποιήσει και να λατρέψει αρκετά από αυτά, στην προσπάθειά της να εξευμενίσει και να τα κάνει φιλικά προς αυτήν.

Μη μπορώντας όμως η ανθρώπινη νόηση να δώσει λογικά ικανοποιητικές εξηγήσεις, όσον αφορά την ύπαρξη και τα φαινόμενα του μαγικού αυτού κόσμου, τα συνέδεσε, μέσα από πολύπλοκους και θαυμαστούς μύθους, με φιλικά και αγαπημένα πρόσωπα ή ισχυρούς θεούς και ήρωες, που η παράδοση τους ήθελε αθάνατους και κραταιούς να ελέγχουν και να κατευθύνουν τις τύχες των ανθρώπων από ψηλά.

Έτσι, γεννήθηκε η υπέροχη ελληνική αστρονομική μυθολογία, αυτό το θαυμαστό παραμύθι των άστρων, που θα το δούμε να ξετυλίγεται από τους αιφτανείς αστερισμούς του Βόρειου ουρανού. Πράγματι, αυτά τα ευδιάκριτα συμπλέγματα των άστρων ονομάστηκαν αστερισμοί και η πλούσια φαντασία των αρχαίων Ελλήνων τα συνέδεσε με την ύπαρξη θεών και ηρώων. Μικρή και Μεγάλη Άρκτος, Δράκοντας, Κασσιόπη, Κηφέας, Καμηλοπάρδαλις, ως αιφτανείς αστερισμοί, και στη συνέχεια ο Βοώτης με τον Αρκτούρο του και τους Θηρευτικούς Κύνες, ο Περσέας, ο Πήγασος, η Ανδρομέδα και τόσοι άλλοι αστερισμοί, που όλοι έχουν ονόματα από τη θαυμαστή αρχαία ελληνική μυθολογία.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Στράτος Θεοδοσίου: Ο αστροφυσικός Στράτος Θεοδοσίου, αφυπηρέτησας αναπληρωτής καθηγητής της Ιστορίας και της Φιλοσοφίας της Αστρονομίας και των Φυσικών Επιστημών στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, γεννήθηκε το 1949 στην Αθήνα.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα στρέφονται στις κατευθύνσεις: Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών, δορυφορική φασματοσκοπία στο υπεριώδες, αστρικές ατμόσφαιρες, διπλοί και μεταβλητοί αστέρες, κ.ά. Είναι πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Φυσικών (Ε.Ε.Φ.), μέλος της Διεθνούς Αστρονομικής Ένωσης (I.A.U.), όπως και πολλών άλλων ελληνικών και ξένων επιστημονικών ενώσεων και σωματείων (www.stratos-theodosiou.gr).

Έχει δημοσιεύσει πάνω από διακόσιες πενήντα πρωτότυπες ερευνητικές εργασίες σε διεθνή αστρονομικά περιοδικά και πρακτικά διεθνών συνεδρίων, εκατοντάδες άρθρα στον ελληνικό ημερήσιο και περιοδικό τύπο, και έχει δώσει πλέον των διακοσίων πενήντα διαλέξεις σε ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια, ινστιτούτα, ομίλους, δημόσια-ιδιωτικά σχολεία και άλλους φορείς.

Έχει συγγράψει είκοσι δύο βιβλία σχετικά με την Αστροφυσική και την Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών, ενώ έχει παρουσιάσει και δύο ποιητικές συλλογές με τίτλους: «Συμπαντικές Ενοράσεις» και «Αστρονομία, Ιστορία, Μυθολογία – Γήινα και Συμπαντικά».

Ευφημία Καρακάντζα: Η Ευφημία Δ. Καρακάντζα είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Πατρών, όπου και διδάσκει από το 2007. Είναι πτυχιούχος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Ειδίκευση Κλασικών Σπουδών) και εκπόνησε το διδακτορικό της στο Πανεπιστήμιο του Reading (Κλασικές Σπουδές 1993). Είναι Εταίρος του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Harvard. Διευθύνει για το Κέντρο το πρόγραμμα *Kyklus*, ένα διεθνές ερευνητικό πρόγραμμα για τον Επικό Κύκλο που απευθύνεται σε μεταπτυχιακούς φοιτητές από όλον τον κόσμο. Οι περισσότερες δημοσιεύσεις της αφορούν τον Όμηρο, το αττικό δράμα και τους ελληνικούς μύθους. Έχει δημοσιεύσει το βιβλίο *Αρχαίοι Ελληνικοί Μύθοι. Ο Θεωρητικός Λόγος του 20ου αιώνα για τη Φύση και την Ερμηνεία τους* (εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα 2004). Είναι η συνεπιμελήτρια του τόμου *Light and Darkness in Ancient Greek Myths and Religion* (Lexington Books, Lanham, 2010). Έχει επιμεληθεί την έκδοση του τεύχους 6 του περιοδικού *Classics@* (e-journal του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο του Harvard, 2010) με τίτλο *Reflecting on the Greek Epic Cycle*. Οι πρόσφατες δημοσιεύσεις της για τις *Ικέτιδες* του Αισχύλου, τον *Αίαντα*, τον *Οιδιποδα* και την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή διερευνούν όψεις του πολιτικού λόγου στο αττικό δράμα, ενώ η έρευνά της σε εξέλιξη είναι ένα βιβλίο για τον Σοφοκλή με τον τίτλο: *Apolis. A Close Reading of Sophoclean Tragedy*.

Ιφιγένεια Λεβέντη: Η Ιφιγένεια Λεβέντη εκπόνησε τη διδακτορική διατριβή της στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Εργάστηκε ως βοηθός ερευνητής του καθ. W.D.E. Coulson, πρώην διευθυντού της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών στην Αθήνα και έχει λάβει μέρος σε ανασκαφές στη Νάξο, στην Επίδαυρο, και στην Αθήνα. Εργάστηκε ως έκτακτη αρχαιολόγος στις συλλογές των Χαλκών, των Αιγυπτιακών Αρχαιοτήτων και των Ρωμαϊκών Γλυπτών του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου στην Αθήνα.

Εργάστηκε επίσης ως επιμελήτρια του γραφείου του *Lexicon Iconographicum Mythologiae Classicae (LIMC)* στην Αθήνα, και συνέγραψε άρθρα τόσο στο *LIMC* όσο και στο *Thesaurus Cultus et Rituum Antiquorum (ThesCra)*.

Από το 1992 ως το 2001 δίδαξε Κλασική Αρχαιολογία στην Ανώτερη Σχολή Ξεναγών Αθηνών του Ε.Ο.Τ. Από το 2000 διδάσκει στο Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας μαθήματα που σχετίζονται με την αρχαία ελληνική και ρωμαϊκή γλυπτική και την εικονογραφία. Από το 2004 ως το 2008 η Ιφιγένεια Λεβέντη ήταν υποδιευθύντρια της πανεπιστημιακής ανασκαφής στο ναό του Απόλλωνος στη θέση Σωρός Μαγνησίας (ίσως αρχαίες Αμφανές) υπό τη διεύθυνση του καθ. Αλέξανδρου Μαζαράκη Αιτιάνα, και έχει γράψει άρθρα για την πλαστική και την κοροπλαστική από το ιερό, προσπαθώντας να διευκρινίσει το χαρακτήρα της λατρείας σε αυτό.

Έχει δημοσιεύσει μία μονογραφία, που είναι η επεξεργασμένη μορφή της διδακτορικής διατριβής της, *Hygieia in Classical Greek Art, Archaiognosia Suppl. 2*, Athens 2003, και άρθρα για την κλασική, ελληνιστική και ρωμαϊκή γλυπτική, καθώς και για την ελευσινιακή λατρεία και εικονογραφία. Ένα από τα σημαντικά δημοσιεύματά της είναι για την ιωνική ζωφόρο του ναού του Ποσειδώνος στο Σούνιο, *Antike Plastik* 30, 2009, όπου επιχειρείται μία εκ νέου αποκατάσταση των θεμάτων των αναγλύφων μαζί με τη μελέτη της θέσης της ζωφόρου, της εικονογραφίας της και της ιδεολογίας που εξέφραζε στην αθηναϊκή αρχιτεκτονική γλυπτική των μέσων του 5ου αι. π.Χ. Η Ιφιγένεια Λεβέντη εξέδωσε μαζί με τη Δρ. Χριστίνα Μητσοπούλου, τα πρακτικά ενός διεθνούς συνεδρίου που οργάνωσαν στο Τμήμα το 2005, με τίτλο, *Ιερά και λατρείες της Δήμητρας στον αρχαίο ελληνικό κόσμο* (Βόλος 2010). Έχει συμμετάσχει σε διεθνή συνέδρια και ημερίδες σε ερευνητικά προγράμματα, και έχει οργανώσει ή συνδιοργανώσει ημερίδες και συνέδρια στο Τμήμα που υπηρετεί, ενώ έχει δώσει διαλέξεις σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού. Υπό έκδοση βρίσκεται ένα ακόμη βιβλίο της, *Πόλη σε Κρίση. Αρχιτεκτονική Γλυπτική της Αθήνας στην περίοδο του Πελοποννησιακού πολέμου* (Αθήνα 2014, εκδόσεις Καρδαμίτσα).

Δημήτριος Μαντζύλας: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1972. Σπούδασε Κλασική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Με υποτροφία του Ι. Κ. Υ. πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Σορβόνη, όπου απέκτησε D. E. A. (1996) και διδακτορικό δίπλωμα (2000) στη Λατινική Φιλολογία. Το αντικείμενο της εργασίας του ήταν: «Les divinités dans l'œuvre poétique d'Ovide» (Οι θεότητες στο ποιητικό έργο του Οβιδίου). Έχει διδάξει λατινική γλώσσα και λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Ιωαννίνων, Πατρών και Θράκης (2004-2013), νέα ελληνικά σε αλλοδαπούς και παλινοστούντες, τόσο σε συνεργασία με το τμήμα Φ. Π. Ψ. του Πανεπιστημίου Αθηνών (2004), όσο και στη Cité Universitaire στο Παρίσι (1995-9), αρχαία ελληνικά και λατινικά στα πλαίσια της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης (2003-4), φιλολογικά μαθήματα, γαλλικά και ιταλικά σε ιδιαίτερα μαθήματα. Έχει παρουσιάσει ανακοινώσεις σε εννέα διεθνή και επτά ελληνικά συνέδρια. Μερικές δημοσιεύσεις: *Les Divinités dans l'Œuvre Poétique d'Ovide*, éditions A.N.R.T., Université de Lille-III, «Thèses à la carte», 2002, *Κικέρων, Το Όνειρο του Σκιπίωνα*, Εκδόσεις Γρηγόρη, Αθήνα, 2005 (εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια, βιβλιογραφία), «Μορφή και περιεχόμενο των επιγραμμάτων» και β) «Επιγράμματα, 33-4 & 42-5 Pfeiffer» στο Φ. Παγωνάρη-Αντωνίου (επιμέλεια), *Καλλιμάχου Επιγράμματα* (εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια), Κλασική Βιβλιοθήκη Καρδαμίτσα, Αθήνα, 1997, σ. 47-52, 248-254 & 288-309, «Receptions and Genre Cross-reference in *Alcestis Barcinonensis*», *Graeco-Latina Brunensia*, XVI, 2, 2011, σ. 61-90, «Η Ρωμαϊκή θεά Rumina: οι

υποστάσεις της, η *Ficus Ruminalis*, η λύκαινα και οι άλλες θεότητες», *Αρχαιογνωσία*, XIV, 2006, σ. 31-58, «Από τις απαρχές της ρωμαϊκής μουσικής στις μεγάλες θεωρητικές πραγματείες (1^{ος} αιώνας π. Χ.-11^{ος} αιώνας μ. Χ.)», *Μουσικολογία*, XIX, 2007, σ. 182-216, «Εξειδικευμένες ρωμαϊκές θεότητες: από τη σύλληψη του εμβρύου μέχρι και την εφηβική ηλικία», *Δωδώνη: Φιλολογία*, XXXV, 2006, σ. 91-103, “Voluntary and Involuntary Sacrifice: Alcestis in *Alcestis Barcinonensis* and Iphigenia in *Orestes Tragoedia*” (5th International Congress of Greek Culture: “The Myth as a Form of Power, Creativity, and Cultural Revival”, Soufli, 7-9 September 2012-υπό δημοσίευση στα πρακτικά), «Η λατρεία των Συριακών θεοτήτων στη Ρώμη», *Πολυπολιτισμικότητα στη Ρώμη. Κοινωνική και Πνευματική Ζωή. Πρακτικά του Η' Πανελληνίου Συμποσίου Λατινικών Σπουδών, Κομοτηνή, 2-5 Μαΐου 2007*, Αθήνα 2013, σ. 78-88, «Μαγγανείες και μετασχηματισμοί της Μήδειας (Οβιδίου, *Μεταμορφώσεις*, VII, 1-424)» (Α' Ετήσιο Συμπόσιο Συλλόγου Μεταπτυχιακών Φοιτητών και Υποψηφίων Διδασκτόρων του Τμήματος Φιλολογίας Ιωαννίνων, 15 & 16 Μαΐου 2010-υπό δημοσίευση στα πρακτικά), «Μετεξελίξεις και επιβιώσεις της Λατινικής: Νεολατινικά, ρωμανικές και διεθνείς βοηθητικές γλώσσες» (6^η Ετήσια Ημερίδα Γλωσσολογίας, 22 Μαΐου 2009. Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Φιλοσοφική Σχολή, Τμήμα Φιλολογίας, Τομέας Γλωσσολογίας).

Ηλίας Μαριολάκος: ΤΙΤΛΟΙ

- Ομότιμος Καθηγητής Γεωλογίας Πανεπιστημίου Αθηνών
- Μέλος του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου της Ελλάδος
- Αντ. Μέλος της Ακαδημίας Φυσικών Επιστημών της Ρωσίας
- Visiting Professor στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο Βρυξελλών (V.U.B.)
- Επίτιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου του Salzburg (Ινστιτούτο Γεωγραφίας).
- τ. Πρόεδρος της Ελληνικής Γεωλογικής Εταιρίας
- κ.α.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Διεύθυνση Εργασίας:

Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Τμήμα Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος
Τομέας Δυναμικής, Τεκτονικής & Εφαρμοσμένης Γεωλογίας
Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου 157 84 Αθήνα
Τηλ: +30 210 7274402, +30 210 7274861
FAX: +30 210 7274402
Κιν. Τηλ.: 6944 523074

Διεύθυνση Οικίας:

Αιγινήτου 42, Ιλίσια, 115 28 Αθήνα

e-mail: mariolakos@geol.uoa.gr

Δήμητρα Μήττα: Σπούδασε φιλοσοφία στη Φιλοσοφική Σχολή του Α.Π.Θ., όπου έκανε τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές της σπουδές και έρευνα στο ίδιο Πανεπιστήμιο σε θέματα Φιλοσοφίας της Μυθολογίας. Είναι καθηγήτρια φιλόλογος στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Καλλιτεχνικό Σχολείο Θεσσαλονίκης), αποσπασμένη στο Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας ως ερευνήτρια σε θέματα Μυθολογίας και υπεύθυνη για τη σύνταξη ηλεκτρονικού Μυθολογικού Λεξικού.

Διδάσκει Ιστορία του Αρχαίου Θεάτρου και Δραματολογία στην Ανώτερη Δραματική Σχολή «Ανδρέας Βουτσινάς» (Θεσσαλονίκη). Έχει εκδώσει βιβλία σχετικά με ζητήματα Μυθολογίας, ενώ άρθρα με το ίδιο περιεχόμενο έχει δημοσιεύσει σε πρακτικά συνεδρίων, συλλογικούς τόμους και επιστημονικά περιοδικά.

Αυτοτελείς εκδόσεις:

Απολογία για τον Μύθο. Μια ιστορικοκριτική προσέγγιση. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 1997.

Μύθος και Τέχνη. Διάλογος για την απώλεια των ορίων. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2002.

Όψεις του προσώπιου. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2004.

Μύθοι της Αρχαίας Μακεδονίας. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2006.

Μυστήρια των μεγάλων θεών και των Καβείρων. Σαμοθράκη, Λήμνος, Θήβα, Θεσσαλονίκη. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2011.

Μελέτες - Άρθρα:

«Το νερό στις τελετές μύησης και καθαρμού», *Υδάτινες Σχέσεις. Το νερό ως πηγή ζωής κατά την Αρχαιότητα* (Σχεδιασμός και επιστημονική επιμέλεια Κώστας Σουέρεφ). Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2000, σ. 81-102.

«Το νερό στην τέχνη της αρχαιότητας», στο *Υδάτινες Σχέσεις 2.* Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2003, σ. 29-51.

«Reading Platonic Myths from a Ritualistic Point of View». *KERNOS* 16 (2003) 133-141.

«Κακοποιήσεις νεκρών σωμάτων και απόδοση τιμών», *Φιλολογική* 100 (2007) 27-42.

«Γυναικείες μορφές στη μυθολογία του Ιονίου. Αρχετυπικότητα, ιστορικότητα και προβολή», Η' Διεθνές Πανιώνιο Συνέδριο, Κύθηρα, 21-25 Μαΐου 2006, 2009. Τόμος III: Ιστορία, σ. 346-367.

«Πότος και συμπόσιο στα πλαίσια του διονυσιασμού», *Ο πολιτισμός στο τραπέζι.* Θεσσαλονίκη: Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, 2010, σ. 51-68.

«ΙΚετεία και ασυλία στον Αισχύλο: “ξένοι” και φονιάδες», *Αισχύλος, Ο Δημιουργός της τραγωδίας και η διαχρονική επίδρασή του στην ελληνική και ευρωπαϊκή γραμματεία* (Σεμινάριο 38 της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων). Επιμ. Μ. Στεργιούλης – Γ. Κράτας. Αθήνα: Κοράλι, 2012, 83-92.

«Η θρησκεία και η λατρευτική ζωή» στο *Ιστορία των Ελλήνων*, τόμος 3 Κλασικοί χρόνοι. Αθήνα: Δομή, 2006, σ. 356-399.

«Πνευματική ζωή: Φιλοσοφία, Ιστοριογραφία, Ρητορική» στο *Ιστορία των Ελλήνων*, τόμος 3 Κλασικοί χρόνοι. Αθήνα: Δομή, 2006, σ. 470-525.

Ανδρέας Μιχαλόπουλος: Ο Ανδρέας Ν. Μιχαλόπουλος γεννήθηκε στην Καβάλα, όπου πραγματοποίησε τις εγκύκλιες σπουδές. Σπούδασε Φιλολογία στο Τμήμα Φιλολογίας του Α.Π.Θ. και στη συνέχεια με υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη Λατινική Φιλολογία (Master και PhD) στο Πανεπιστήμιο του Leeds της Μεγάλης Βρετανίας.

Εργάστηκε ως Καθηγητής Φιλολογος στο Τμήμα International Baccalaureate της Σχολής Μωραΐτη, ως Συμβασιούχος Διδάσκων (Π.Δ. 407/80) Λατινικής Φιλολογίας στο Τμήμα Ιστορίας–Αρχαιολογίας–Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και ως Λέκτορας Λατινικής Φιλολογίας στο Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας του Δ.Π.Θ. Το 2007 εξελέγη Επίκουρος Καθηγητής Λατινικής Φιλολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και το 2012 Αναπληρωτής Καθηγητής στο ίδιο Τμήμα.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν: το Αυγούστειο έπος, τη Ρωμαϊκή Ερωτική Ελεγεία, το Ρωμαϊκό Μυθιστόρημα, τη Ρωμαϊκή Λυρική Ποίηση, το Ρωμαϊκό Δράμα, την Αρχαία Ετυμολογία και την Πρόσληψη της λατινικής λογοτεχνίας στη μεταγενέστερη λογοτεχνία.

Έχει συμμετάσχει σε πλήθος εθνικών και διεθνών συνεδρίων και έχει δημοσιεύσει μεγάλο αριθμό άρθρων πάνω σε ποικίλα θέματα της λατινικής λογοτεχνίας. Επίσης συνέγραψε τις ακόλουθες μονογραφίες:

Ancient Etymologies in Ovid's Metamorphoses. A Commented Lexicon, Leeds 2001

Ovid Heroides 16 and 17: Introduction, Text and Commentary, Cambridge 2006

Οβίδιος Ηρωίδες 20-21: Ακόντιος και Κυδίππη. Εισαγωγή, Κείμενο, Μετάφραση, Σχόλια, Αθήνα (υπό έκδοση).

Τέλος, μετέφρασε στα ελληνικά το Cambridge Companion to Ovid [Αθήνα (Εκδόσεις Δ.Ν. Παπαδήμα) 2010] σε συνεργασία με τον αδερφό του Χαρίλαο, Λέκτορα της Λατινικής Φιλολογίας στο Δ.Π.Θ., και επιμελήθηκε της ελληνικής έκδοσης του Συντακτικού της Λατινικής των Alfred Ernout και Francois Thomas [Αθήνα (Εκδόσεις Δ.Ν. Παπαδήμα) 2012].

Αίγλη Μπούσκου: Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο ΑΠΘ. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Εθνολογία στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales στο Παρίσι, και πήρε τη διδακτορική της διατριβή από το τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πάντειου Πανεπιστημίου, με θέμα τη διακίνηση των παιδιών στην ελληνική κοινωνία του 20^{ου} αιώνα. Διδάσκει ανθρωπολογικά και λαογραφικά μαθήματα στο Αμερικανικό Κολλέγιο Θεσσαλονίκης από το 1996, και στη Σχολή Ξεναγών Θεσσαλονίκης από το 1987 έως το 2004.

Οργανώνει σεμινάρια για παραμύθια και προνοιακή πολιτική για παιδιά στη Θεσσαλονίκη, στα πλαίσια των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων του Επιστημονικού Σωματίου Μέριμνας Παιδιού και Εφήβου. Μαζί με την Άννα Αγγελοπούλου έχει δημοσιεύσει τρεις τόμους του Ελληνικού Καταλόγου των παραμυθιών του αρχείου του Γ. Μέγα. Η αγγλική μετάφραση του Καταλόγου των Μαγικών Ελληνικών Παραμυθιών εκδόθηκε το 2012 από την Ακαδημία Επιστημών του Ελσίνκι. Συνεργάστηκε με το Λαογραφικό Μουσείο Μακεδονίας Θράκης, γράφοντας το παραμυθιακό υλικό για τα εκπαιδευτικά του προγράμματα. Ερευνητικά ενδιαφέροντα και δημοσιεύσεις σε θέματα όπως: συγγένεια, υιοθεσία και διακίνηση των παιδιών, προνοιακή πολιτική, φύλο, μετανάστευση, παραμύθια.

Pedro Olalla: Ο Πέδρο Ολάγια (Αστούριας, Ισπανία 1966) είναι συγγραφέας, ελληνιστής, καθηγητής, μεταφραστής, φωτογράφος και κινηματογραφιστής. Είκοσι οκτώ πρωτότυποι τίτλοι σε διάφορες γλώσσες και μια μακρά σειρά πρωτοβουλιών σε διάφορες χώρες σηματοδοτούν τη δημιουργική σταδιοδρομία αυτού του Ισπανού φιλέλληνα που κατοικεί στην Αθήνα. Τα λογοτεχνικά και οπτικοακουστικά του έργα μελετούν και προβάλλουν τον ελληνικό πολιτισμό συνδυάζοντας με έντονα προσωπική γλώσσα λογοτεχνικά, επιστημονικά και εικαστικά στοιχεία. Στα τελευταία του έργα συγκαταλέγονται ο «Μυθολογικός Άτλας της Ελλάδας» –πόνημα που χορηγήθηκε από το Ίδρυμα Ωνάσης και βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών, και για το οποίο έχει διανύσει πάνω από εκατό χιλιάδες χιλιόμετρα στην Ελλάδα ακολουθώντας τα ίχνη των αρχαίων μύθων–, η τηλεοπτική σειρά ντοκιμαντέρ «Οι τόποι των μύθων» –μια παραγωγή της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης (ΕΤ1) για το Ειδικό Πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004–, η ταινία ντοκιμαντέρ «Νυμφαίο της Μίεζας: Ο κήπος του Αριστοτέλη» –μια περιήγηση στον χώρο όπου ο φιλόσοφος δίδασκε τον νεαρό Αλέξανδρο–, το βιβλίο «Ευδαίμων

Αρκαδία» –ένα μεγάλο νοερό ταξίδι στο δυτικό πολιτισμό ιχνηλατώντας το αρκαδικό στοιχείο–, το τελευταίο του βιβλίο «Ελλάδος Ελάσσων Ιστορία» -μια ιστορική και λογοτεχνική ματιά στη διαμόρφωση και την επιβίωση της ουμανιστικής στάσης-, η οπτικοακουστική διάλεξη «Γιατί η Ελλάδα» και η ταινία «Με τον Καλλιγιάννη», υποψήφια στο "Βραβείο Καλύτερης Ταινίας Τεκμηρίωσης" της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Για το σύνολο του έργου του και για τη συνεισφορά του στην προώθηση του ελληνικού πολιτισμού, έχει δεχθεί, μεταξύ άλλων σημαντικών διακρίσεων, τον τιμητικό τίτλο του Πρεσβευτή Ελληνισμού.

Παναγιώτα Πρέκα-Παπαδήμα: Επίκουρη Καθηγήτρια, Τομέας Αστροφυσικής, Αστρονομίας και Μηχανικής, Τμήμα Φυσικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών

Degrees

1. B. Sc., 1977, Mathematics, University of Athens, Greece.
2. Ph. D., 1985, Physics, University of Athens, Greece.

MAIN TOPICS:

1. Solar Physics: a) Radio emission from solar active regions and bursts, combination with X-ray bursts and CMEs. b) Study of the solar activity, its spatial and temporal distributions during the solar cycles. c) Relation of solar-terrestrial phenomena. Influence of helio-geomagnetic activity to the human physiology.
2. Planets: Magnetospheres, atmospheres, morphology etc. Geomagnetic activity.
3. Archaeoastronomy

EDUCATION: I am teaching the following lessons:

1. Solar Physics (post-graduated level and under –graduated level).
2. Space Physics (post-graduated and under –graduated level).
3. Introduction to Astrophysics
4. Laboratory exercises of Physics

I have supervised 66 final year dissertations and 8 to be continued.

Member of the commission of the Ph Ds: 16

Member of the criticized commission of the Ph D: 4

Principal supervisor of the Mcs: 6

Member of the commission of the Mcs: 26

Many Lectures, participations in TV panels, interviews, writing articles, teaching in summer schools etc.

Presentations in 85 Meetings, Conferences, Symposia etc.

Publications: 114

Reviewer in scientific magazines

Collaborations and programs:

1. **Principal investigator of the program K.A. 70/4/4083** (ELKE, University of Athens) with title: *Study of solar flare emission using ground and satellites data and its influence on the near-earth and the earth environment.*
And Principal investigator of the program K.A. 70/4/8826 (ELKE, University of Athens) with title: *Solar energetic phenomena (flares and CMEs). Their influence on interplanetary and terrestrial environment.*

2. ***The Establishment at Thermopylae Station and software making for the solar radio spectrograph ARTEMIS IV. Gathering of data and analysis.*** K.A. 70/4/5043 (ELKE, University of Athens)Greek–French collaboration between DESPA, Observatoire de Paris, Dept. of Informatics and Section of Astrophysics, Astronomy and Mechanics of the University of Athens, and Section of Astrogeophysics, University of Ioannina, Greece. (Principal investigator is Professor C. Caroumbalos, University of Athens).
3. **FP7-SPACE Program 2011: Study of solar proton events (SEP) in association with radio bursts observed by ARTEMIS IV radiospectrograph.** Collaboration with As. Prof. A. Nintos, University of Ioannina.
4. ***The problem of solar activity as well the geomagnetic storms influence to the human health.*** Collaboration with A) Nursing Department of Technological Institute of Lamia, Greece (Associate Prof. M. Noula). B) General Hospital of Nikea, Piraeus, Greece, Cardiological Clinic II (Director Dr T. Apostolou). C) Neurological Clinic of General Hospital of University of Patras, Rio-Patras Greece (Director Prof. P. Papathanasopoulos). D) Institute of Children Health, (Director Dr. Ch. Megreli) E) General Hospital-lying-in Hospital ‘Elena Venizelou’ (Director_Dr. G. Farmakides).
5. ***Study of the atmosphere and surface of the Saturnian satellites, Titan and Engeladus.*** Collaboration with Dr. A. Cousteni (DESPA, France) and the Associate Prof. X. Moussas (University of Athens).
6. **Archaeoastronomy: Temporal definition of astronomical phenomena referred in the Homeric Epics.** Collaboration with Prof. S. Papamarinopoulos Geology Department, University of Patras and his collaborators.
7. **Program Thales 2012: Solar Activity and its influences to interplanetary space and geo-space.** Collaboration of all the scientific teams of Solar and Space Physics of the Greek Universities and Research Centers.

Δημήτρης Προύσαλης: Είναι δάσκαλος από το 1988 με σπουδές στα παιδαγωγικά, τη Βιβλιο-θηκονομία, τη Λαογραφία και μετεκπαίδευση στην Ειδική Αγωγή. Ασχολείται με λαϊκό παραμύθι από το 1999 (καταγραφή, συλλογή, μελέτη και ανάλυση, οργάνωση θεματικών διημερίδων, εργαστηρίων, ραδιοφωνικών εκπομπών, δη-μοσιεύσεις, εισηγήσεις σε συμπόσια και διεθνή συνέδρια Έχει συνεργαστεί με πανεπιστήμια, μορφωτικούς οργανισμούς, Δραματικές Σχολές, Θεατρικά Ερ-γαστήρια και Δήμους. Αφηγείται από το 2003 λαϊκά παραμύθια που αγαπά σε παιδιά κι ενήλικες. Επιμελείται καλλιτεχνικά το Φεστιβάλ Αφήγησης «Παρα-μύθια και Μύθοι στου Κένταυρου τη ράχη» στον Άγιο Γεώργιο Νηλείας του Πηλίου. Έχει εκδώσει επτά +ένα βιβλία με παραμυθολογικό περιεχόμενο. Εί-ναι συνιδρυτικό μέλος του Σωματείου «Παραμυθίας ιστορησις», τακτικό με-λος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας, και του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου (ελληνικό τμήμα της IBBY).

ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ: <http://stonparamythiontastavrodromia.blogspot.com>
[/paramythias-istorisis.blogspot.com](http://paramythias-istorisis.blogspot.com)
 e-mail: dimprousal@yahoo.gr

Κώστας Σουέρεφ: Ο Κώστας Σουέρεφ γεννήθηκε στην Κέρκυρα. Είναι διδάκτορας του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Διευθύνει την ΙΒ’ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού και

Αθλητισμού . Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, στη Scuola Normale Superiore της Πίζας. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούν σε θέματα από την ιστορική τοπογραφία και την αρχαιολογία του βορειοελλαδικού χώρου, τη μυθολογία και την τέχνη.

Αριάδνη Γκάρτζιου-Τάττη: Η Γκάρτζιου-Τάττη Αριάδνη είναι Καθηγήτρια Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με διδακτικά και ερευνητικά ενδιαφέροντα σχετικά με τη Μυθολογία, τη Θρησκεία και την Ανθρωπολογία της Αρχαίας Ελλάδας. Είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Centre International d'Étude de la Religion Grecque Antique (CIERGA, Διεθνές Κέντρο Μελέτης της Αρχαίας Ελληνικής Θρησκείας), μέλος της Συντακτικής επιτροπής του περιοδικού *Métis*, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Διεθνούς Ινστιτούτου Αρχαίας Ιστορίας Sosipolis και μέλος του Συμβουλίου Ιδρύματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Αλεξάνδρα Χειμώνα: Γεννημένη στην Αθήνα, αριστούχος του τμήματος Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο οποίο εισήχθη 6η, με υποτροφία. Συνέχισε τις σπουδές της στην Ανωτέρα Δραματική Σχολή Μαίρης Βογιατζή, απ' την οποία αποφοίτησε με έπαινο. Παρακολούθησε σεμινάρια ρητορικής και public speaking των πανεπιστημίων The Ohio State University και University of Washington. Το 2003 βραβεύτηκε για έκθεσή της με θέμα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και συμμετείχε στο πανευρωπαϊκό πρόγραμμα eugoscola. Γνωρίζει άριστα αγγλικά (Proficiency Cambridge), γαλλικά (Sorbonne), ιταλικά (Celi 3). Από το 2004 ασχολείται με τη διδασκαλία των φιλολογικών μαθημάτων της Μέσης Εκπαίδευσης. Παράλληλα, διδάσκει σε σεμιναριακό επίπεδο: Ελληνική και παγκόσμια μυθολογία και λογοτεχνία, χρήση της ελληνικής γλώσσας σε διαφήμιση-blogs, αρχαίο ελληνικό μυθιστόρημα, ρητορική, ποίηση, δραματολογία, εθνολογία (global culture), stand-up comedy και θεατρικό παιχνίδι. Επιπρόσθετα, έχει λάβει μέρος σε θεατρικές παραστάσεις κεντρικής και παιδικής σκηνής.

Μενέλαος Χριστόπουλος: Ο Μενέλαος Χριστόπουλος είναι Καθηγητής Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών. Σπούδασε Κλασική Φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης καθώς και στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης του οποίου και αναγορεύτηκε διδάκτορας. Έχει εργαστεί ως ερευνητής στα Κέντρα Ερεύνης της Ακαδημίας Αθηνών, ως Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Κλασικών Σπουδών και Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Κύπρου και ως Αναπληρωτής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Τα δημοσιεύματά του αφορούν το ομηρικό έπος, το αρχαίο δράμα, τη δεύτερη σοφιστική, την αρχαία ελληνική θρησκεία και τη θάλασσα στον αρχαίο κόσμο. Βιβλία του: Οι θεότητες της μουσικής στην ομηρική και αρχαϊκή ποίηση (Αθήνα 1985), Πλουτάρχου «Γρύλλος» (Αθήνα 1996), Θαλασσινά επεισόδια της Οδύσσειας (Αθήνα 1997), Εις Ποσειδώνα (Αθήνα 1997), Διογένης Λαερτίου Ιπαρχία (Αθήνα 1999), Μυθικά θέματα με δραματικό προσώπειο. Μελέτες για την τραγωδία και την κωμωδία (Αθήνα 2000), Δεύτερη Σοφιστική. Η πνευματική παραγωγή των αυτοκρατορικών χρόνων (Αθήνα 2002), Μιμήσεις πράξεων. Αφήγηση και δομή στις τραγωδίες των κλασικών χρόνων (Αθήνα 2002), Όψεις της Ελένης στο έπος και στο δράμα (Αθήνα 2007), Ομηρικά Επιγράμματα. Εισαγωγή, Μετάφραση, Σχόλια,

(Αθήνα 2007), *Light and Darkness in Ancient Greek Myth and Religion*, Lanham 2010 (με τους O. Levaniouk και E.Karakantza).

Είναι διευθυντής του «Εργαστηρίου Μελέτης Μύθου και Θρησκείας στην Ελληνική και Ρωμαϊκή Αρχαιότητα» που λειτουργεί στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.